

ဝန်ခင်း
Read on the move

ချစ်ဦးညို

အစီရဝတီနှင့် ကုလ္လလကေသာ

အစီရဝတီ

တပြန့်တပြော မြင်ကွင်းကျယ်ကြီးကို အပေါ်စီးမှ နေ၍ ဖြန့်ကြက် ကြည့်လိုက်သည်။ ။

အစီရဝတီမြစ်ရေပြင်သည် သင်ဖျူးတစ်ချပ်ကဲ့သို့ ညီညာပြန့်ပြူးလျက် နေလေသည်။ ။ ရေနံသင်းသော လေပြည်ကိုလည်း သူ တဝကြီးရှိက်သွင်းလိုက်သည်။ ။ ရင်အုံတစ်ခုလုံး မောက်ကြွ လာသည် အထိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှူရှိက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ လတ်ဆတ်သော ညနေခင်းလေသည် မြစ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းလာကာ သူ့အဆုတ်တွင်းသို့ တနင့်တပိုးကြီး ဝင်သွားသည်။ ။ အာရုံစိုက်၍ ရှူရှိက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောများ ရှိန်းဖိန်းတက်ကြွလာသည် ကို သူသိမှတ်ခံစားရသည်။ ။

ကိုယ်ခန္ဓာသည် လေထဲသို့ မြောက်ကြွလာတော့ မတတ် အင်အားတွေ ပြည့်ဖြိုးလာသည်။ ။ သူ့မှာ အင်အားတွေ ဘယ်တော့မှ မကုန်နိုင်ဟုလည်း သူထင်သည်။ ။ စစ်ပွဲကြောင့် နှမ်းနယ်ခဲ့ရသော ကိုယ်ခန္ဓာအနှံ့တွင် ခွန်အားသစ်များက ချက်ချင်းပြန့်၍ စီးပြန့်လာသည်။ ။

ပူနွေးနေဆဲ လက်ဖဝါးများကို ကြည့်ရင်း လက်ချောင်းလေးကို ဆုပ်ချည်ဖြန့်ချည် လုပ်ကြည့် သည်။ ။ သူ့လက်ဖဝါးအစုံသည် သွေးရောင်များ

ဖြင့် နီရဲလာပြန်လေသည်။ ။

ဝင်လုဆဲနေရောင်တွင် သူက လက်ဖဝါးများကို ဖြန့်ကြည့်သည်။ ။ တစ်ညနေလုံးလုံး အစီရဝတီမြစ်ရေထဲမှာ နှစ်စိမ်၍ ဆေးကြောခဲ့ရသော လက်များ ၊ မြစ်ရေနှင့် ဆေးကြော၍ အားမရနိုင် သေးသောကြောင့် သဲကြမ်းဖြင့်ပင် ပွတ်တိုက်သန့်စင်ခဲ့ရသော လက်များ။ ။

သူရပ်နေရာ မြစ်ကမ်းပါးဆီသို့ လေပြည်တစ်ချက် သုတ်ဖြူးလာသည်။ ။ ထိုအခါ ပခုံးထက်တွင် လျော့ရီလျော့ရဲ တင်ထားသော ရွှေကျင်ခက် ပဝါစသည် တဖျပ်ဖျပ် လှုပ်ခါသွားသည်။ ။ ထိုပဝါသည် စစ်ပွဲကာလ တုန်းက သူ့ရင်အုံထက်မှာ တင်းတင်းစည်းနှောင်ခဲ့သော ပဝါဖြစ်သည်။ ။ ယခု အချိန်တွင် ရွှေကျင်ခတ်ပဝါသည် လည်း အနားရပေပြီ။ အောင်ပွဲ၏ အရသာကိုခံရင်း လေပြည်တွင် တလှုပ်လှုပ် ခါယမ်းနေပေပြီ။

မျက်စိမဆုံ ပြန့်ပြောကျယ် မြင်ကွင်းကို သူတစ်ချက်ဝေဝိုက် ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ။ အစီရဝတီမြစ်၏ ဝန်းကျင်ညနေကား သာယာလွန်းပေသည်။ ။ နေဝင်ချိန်တွင် တောက်ပ ကွန့်မြူး နေကြသော တိမ်ရောင်စုံတို့က အနောက်ဘက်ကောင်းကင်တွင် အဆုပ်လိုက် အဆုပ်လိုက် ရှိနေကြသည်။ ။ ရှည်လျားသော နေခြည်တန်းများ သည် တိမ်တိုက်တို့ အကြားမှ ထိုးထွက်က လောကတစ်ခုလုံးကို တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက် နှုတ်ဆက်နေကြလေသည်။ ။

နေခြည်တန်းများကို ကြည့်ရသည် မှာ လည်း အင်အားရှိလှသည် ဟု သူထင်မိလေသည်။ ။ ယခုအချိန်တွင် အရာရာသည် သူ့အတွက် အင်အားကြီးမားခြင်း၊ လွှမ်းမိုးအောင်နိုင်ခြင်း အမှတ်လက္ခဏာများ ပင် ဖြစ်နေသည်။ ။ ညနေဆည်းဆာ၊ တောက်ပသော တိမ်ရောင်စုံ၊ ရွှေရောင်နေခြည်တန်း၊ ညင်းညံ့လေပြည်၊ မြင့်မားသော ကမ်းပါး။ ထို့နောက် အစီရဝ

တီ။ အားလုံးသည် အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်များ ဖြစ်နေသည် ။

ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် သူ့အောင်ပွဲ၏ သက်သေဖြစ်နေသည် ။ သူ့အောင်ပွဲကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုနေသည် ။ သူ့အောင်ပွဲကို ဦးညွှတ်နေသည် ။

ထိုအောင်ပွဲနှင့်အတူ သူသည် ယခင်ကထက်ပို၍ အဆပေါင်းများစွာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသွား ပြီးဟု လည်း ခံစားရလေသည် ။

* * *

သူသည် အသက်ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် ကောသလတိုင်းကြီး၏ အရှင်သခင်ဖြစ်လာသည် ။ သည် နေရာမှာ လည်း သူသည် သာမန်ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဘုရင်တစ်ပါးမဟုတ်ဘဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပင် ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ရောက်နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည် ဟု ယုံကြည်ထားလေသည် ။

မဇ္ဈိမတစ်ခွင်ရှိ အခြားတိုင်းပြည်မှ ဘုရင်များ နှင့် သူ့ကိုသူနှိုင်းယှဉ်ကြည့်သည် ။ အခြားသော ဘုရင်များ ဘုရင်ဖြစ်လာကြရာမှ ဘာမှ အံ့သြစရာမရှိ။ ထီးနန်းဆက် အမွေဆက်ခံပြီး ပြည့်ရှင်မင်း ဖြစ်လာကြ သူချည်းသာပင်။ ဘုရင့်သားတော် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရင်ဖြစ်လာကြသူ ချည်းသာ ပင်။

အဘက သားကို ထီးနန်းလွှဲအပ်ခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ အဘလက်ထဲမှ ထီးနန်းကို လုယက်သိမ်းပိုက်ခြင်း ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သားပြည်သူတွေ အမှူးအမတ်တွေက အဘိသေက သွန်းမြှောက်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ဘုရင်ဖြစ်လာတတ်ကြသည် ။ ဘာမှ အံ့သြစရာမရှိ။ ရိုးရိုးစင်းစင်း သာမန် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်သာပင်။

မဇ္ဈိမဒေသ၏ လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီးဟု ထင်ရှားသော
မာဂဓတိုင်းမှ အဇာတသတ်မင်း သည် ပင်လျှင် ခမည်းတော်ကို အကျဉ်း
နှောင်အိမ် ထဲသွင်းပြီး မင်းအဖြစ်ကို ရယူခဲ့သူဖြစ်သည်။ စင်စစ် အဇာ
တသတ်မင်းသည် ကြီးကျယ်သော လက်ရုံးရည်ပွဲကို အရင်းပြုခဲ့ရသည်
မဟုတ်။ အိုမင်း ရင့်ရော်နေသော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား အလွယ်တကူ
ဖယ်ရှားကာ ရာဇဂြိုဟ်ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ချေသည်။ ။

ဝေသာလီက လိစ္ဆဝီမင်းများ သည် လည်း အံ့ဩစရာမရှိ။ ဂဏလွတ်
တော် ရွေးကောက်မှုဖြင့် ‘ရာဇာ’အဖြစ်ကို အလှည့်ကျရယူခြင်းသာ ဖြစ်
သည်။ ဘာမျှ ခဲရာခဲဆစ်မရှိ။ သကျသာကိဝင်ဆို သည့် မျိုးနွယ် မနာ၊
ဇာတိပုည ထောင်လွှားကြသူများ သည် လည်း ထိုနည်းနှင့်နှင်ပင်။ ဘုရ
င်က မွေးသည့် ဘုရင့်သွေးအနေနှင့် ဘုရင်ဖြစ်လာကြသူများ ပင်။

မဂဓ၊ အင်္ဂ၊ မလ္လ၊ ဝေသာလီ မဇ္ဈိမတစ်ခွင် ရှိရှိသမျှ တိုင်းနိုင်ငံ များ
အနက် သူလို ကောသလ တိုင်းကြီးသခင် ဖြစ်လာသူမရှိဟု သူက ပြတ်
သားစွာ ယုံကြည်ထားသည်။ သူသည် မိဇ္ဈမဒေသ၏ တုနိုင်းဖက်မဲ့ တ
စ်ပါးတည်းသော ဘုရင်ဖြစ်သည်။ ထီးနန်းကို သူလက်ထဲ အရယူခဲ့ရာ၌
ကြီးစွာသော အရင်းအနှီးကို သူပေးခဲ့ရသည်။ အရင်းအနှီးကြီးမားသလို
ခက်ခဲကြမ်းတမ်းမှုကလည်း အတိပြီးသည်။ သို့နှင့်အမျှပင် ရရှိလိုက်
သော အောင်ပွဲကလည်း ထိုက်တန်စွာ ကြီးကျယ်ခမ်းနား ခဲ့ပေသည်။ ။

အထူးသဖြင့်မူ...

ဇာတိပုည ဂုဏ်မာန ထောင်လွှားမောက်မာ တတ်ကြလွန်းသော ထိ
ဝံထိပ်ကြဲ သကျသာကီနွယ်များ ၏ ဝိညာဉ်များအား လှေကားထစ်ပြုလျှ
က် ရာဇပလ္လင်ပေါ်အရောက် တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည့် အဖြစ်ကို သူကျေနပ်
မဆုံးရှိုလေသည်။ ။

ဤအောင်ပွဲအတွက် အစီရံတိမြစ်ကြီးသည် အထင်ရှားဆုံး သက်သေပင်ဖြစ်ချိမ့်မည်။ အစီရံတိသည် မိမိမိမိဒေသမှ တစ်ဆင့် ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အရပ်ရပ်ဒေသများ ဆီသို့ စီးဆင်းသွား လိမ့်မည်။

အခြားသော ဒေသများ တွင် အစီရံတိဟူသော အမည်အစား အခြားအမည်တစ်ခုခုဖြင့် မှ ညွှ်ခေါ်ကြလိမ့်မည်။ ပုံသဏ္ဌာန်၊ အနေအထား အမည်နာမ အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲသွားကာ နောက်ဆုံး မဟာသမုဒ္ဒရာထဲသို့ စီးဝင်သွားလိမ့်မည်။

အစီရံတိသည် ဘယ်သို့ပင် အမည်နာမ ပြောင်းလဲပြောင်းလဲ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့်ပင် စီးဆင်းစီးဆင်း၊ ဘယ်ဒေသသို့ပင် ရောက်ရောက်၊ တစ်ခုသော အမည်နာမကိုမူကား မပြောင်းလဲဘဲ အစဉ်တစိုက်သယ်ဆောင် ကြွေးကြော်သွားလိမ့်မည်။

ထိုကြွေးကြော်သံသည် ကမ္ဘာလောကတွင် မစဲနိုင်သော အသံတို့ ဖြင့် ပဲ့တင် ရိုက်ဟည်းနေလိမ့် မည်။ ယင်းကား...

"ဝဋုဋုဘ...ဝိဋုဋုဘ..."ဟူ၍ ...

တက္ကသီလာသို့ လာရောက်ပညာဆည်းပူးကြသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်မှ ပညာသင်တို့ သည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နီးစပ်ရာချင်း အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သွားတတ်ကြလေသည်။ ။

အမျိုးဇာတိချင်းတူရာ၊ ဝါသနာချင်းတူရာ၊ အသက်အရွယ်ချင်းတူရာ ကိုလိုက်၍ အသိုက်အဝန်းလေးများ ဖြစ်ပေါ်သွားကြသည်။ ။ စင်စစ်မူ တက္ကသီလာ ကျောင်းတော်သားဘဝသည် မိမိမိသားများ ဖို့ လူ့ဘဝတွင် အတောက်ပဆုံး သက်တမ်းနှစ်ကာလများ ဖြစ်လေသည်။ ။

သူတို့ အားလုံးမှာ ငယ်ရွယ်နုပျိုခြင်း၊ တက်ကြွနိုးကြားခြင်း၊ အနာဂတ်ကို ပိုင်စိုးခြင်းစသော အဓိပ္ပာယ်များ ဖြင့် ပြည့်စုံနေကြသည်။ ။ အထူးသဖြင့်မူ ဘုရင့်သား၊ မှူးမတ် ဗြာဟ္မဏတို့ ၏ သားများ အဖို့ မင်းစည်းစိမ်နှင့် ရာထူးဌာနန္တရများက ပညာပြည့်စုံ၍ ပြန်လာကြမည့်သူများကို အသင့်စောင့် ကြိုနေပြီးသားဖြစ်သည်။ ။

ဤသို့ဖြင့် တက္ကသီလာ၌ ရင်းနှီးချစ်ခင်သော မိတ်ဆွေအစု အဝန်းလေးများ ပေါ်ပေါက်လာ တတ်ကြသည်။ ။

ထိုမိတ်ဆွေဖွဲ့စည်းမှုများ အနက်တွင် ‘သူတို့ သုံးဦး’၏ အသိုက်အဝန်းလေးမှာ တစ်မျိုး တစ်ဖုံ ထူးခြားနေသည် ဟု ဆိုရပေမည်။

သူတို့ သုံးဦးဆိုသည် မှာ ‘သာဝတ္ထိ’မှ ‘ကောသလမင်းသား’ ‘မလ္လ’မှ ‘ဗန္ဓုလ’နှင့် ‘ဝေသာလီ’မှ ‘မဟာလီ’တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ။ ဝေးလံသော ဒေသများ ဆီမှ လာရောက်ကာ တက္ကသီလာ တွင် သူတို့ သုံးဦး ဆုံဖြစ်ကြသ

ည် ။

ဗြဟ္မနွယ်ဝင်၊ ခတ္တိယနွယ်ဝင် ကျောင်းတော်သားတို့ အများ အပြား ရှိကြသည့်အနက် သူတို့ သုံးဦးသည် သီးခြားစုဝေးသော မိတ်ဆွေဝိုင်းက လေး ဖြစ်လာသည် ။

သူတို့ သုံးဦး ရင်းနှီးချင်ခင်စွာ ဆုံမိကြရာ၌ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စရိုက် ဝါသနာ တူညီကြသော ကြောင့်ကား မဟုတ်ပေ။

မဟာကောသလမင်းကြီး၏ သားတော်ဖြစ်သော ကောသလမင်း သားသည် အရပ်ခပ်ပျပ်ပျပ်၊ ကိုယ်လုံးပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးရှိပြီး စိတ်နှလုံး နူးညံ့သူ ဖြစ်လေသည် ။ ဘုရင့်သားတော်ဟူသော ထောင်လွှားမှု အလျှင်းရှိသူမဟုတ်။ အမြဲတစေ လိုက်လျော ညီထွေ ဆက်ဆံတတ်သူဖြစ်ပြီး ဝိုင်းဝိုင်း စက်စက် သူမျက်နှာပေါ်တွင် နှစ်လိုဖွယ် အပြုံးတစ်ခုက အမြဲလိုလို ရှိနေတတ်သည် ။ အစားကောင်း အသောက်ကောင်း ကြိုက်တတ်ပြီး မိတ်ဆွေများ နှင့် ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ပျော်ရွှင်စွာ နေလိုသူလည်း ဖြစ်လေ သည် ။

တက္ကသီလာ ကျောင်းသားတစ်ဦးအနေဖြင့်မူ ကောလိယမင်းသားသည် ထူးချွန်သော ပညာသင်တစ်ဦးဟု မဆိုနိုင်ချေ။ လက်ရုံး၊ နှလုံးအရာတွင် သူ့အရည်အချင်းသည် သာမန် သူလိုကိုယ်လိုသာ ဖြစ်သည် ။ သို့သော် ဖော်ရွေပျူငှာခြင်း၊ ဘုရင့်သားဟူသော ထောင်လွှားမှုမရှိခြင်း၊ ပျော်ပျော်နေတတ်ခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းခင်တတ်ခြင်း တို့ ကြောင့် ကောသလမင်းသားသည် တက္ကသီလာတွင် လူသိများ သူတစ်ယောက် ဖြစ် လာလေသည် ။

မလ္လတိုင်းမှ ဗန္ဓုလကား ကောသလမင်းသားနှင့် ဆန့်ကျင့်ဘက်ဟု ဆိုနိုင်ပေမည်။ ကောသလမင်းသားတွင် အမြဲပြီးရွှင်နေတတ်သော မျှ

ကံနာမျိုးရှိနေချိန်၌ ဗန္ဓုလမှာ မူ အမြဲသုန်မှုန် မာကြောလျက် ရှိသည်။
ထို့ကြောင့်သူသည် တက္ကသီလာမှ ပို့ချသော ပညာရပ်များ အနက်တွင်
လက်ရုံးရည် ပညာရပ်များကိုသာ စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်သည်။ ။ ခွန်အားဗ
လနှင့် လက်ရုံးရည်သာလျှင် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်၏ အဓိပ္ပာ
ယ် အနှစ်သာရဖြစ်သည် ဟု သူမကြာခဏ ပြောတတ်သည်။ ။ ပြောသည့်
အတိုင်းလည်း သူက အပတ်တကုန်လေ့ကျင့် အားထုတ်သည်။ ။

ဗန္ဓုလ၏ ဝါဒမှာ ဘုန်းတန်ခိုးကို လက်ရုံးရည်ကြောင့် တည်ဆောက်
ရမည်ဟူသော ဝါဒဖြစ်သည်။ ။ ဗြဟ္မဏတို့ ၏ ဉာဏ်ပညာ၊ ခတ္တိယ တို့
၏ အမျိုးနွယ်ဂုဏ် ဝဿတို့ ၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ သည် အတိုင်းအတာ
တစ်ခုအတွက် လိုအပ်သည် မှန်သော်လည်း အဓိက အဆုံးအဖြတ်ပေးမ
ည့် အရာမှာ လက်ရုံးစွမ်းရည်သာ ဖြစ်သည် ဟု ဗန္ဓုလက ကြွေးကြော်
လေ့ရှိသည်။ ။ သူယုံကြည်သည့်အတိုင်း လုပ်တတ်သော ဗန္ဓုလမှာ တက္က
သီလာ ကျောင်းတော်သားတို့ အလယ်တွင် အကယ်လည်း လက်ရုံးရည်
အရာ၌ ထက်မြက်ထင်ရှားသူ ဖြစ်သည်။ ။ ခွန်အား ဗလကြီးမားခြင်း၊ လျ
င်မြန်ဖြတ်လတ်ခြင်း၊ လက်နက်များကို ကျွမ်းကျင်စွာ
အသုံးပြုတတ်ခြင်းတို့ သည် ဗန္ဓုလ၏ အရည်အချင်းများ ဖြစ်လေသည်
။

လိစ္ဆဝီမင်းသား မဟာလိကား သူတို့ သုံးဦးတွင် အသက်ကြီးဆုံးဖြစ်
သည်။ ။ မဟာလိသည် လည်း တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ထူးခြားသူ ဖြစ်လေသည်။ ။
အကယ်၍ ကောသလမင်းသားကို တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် စမ်းရေ
ပမာ၊ ဗန္ဓုလကို လှိုင်းတံပိုးထန်သော မြစ်ပြင်ပမာ တင်စားပါက မဟာ
လိကို ငြိမ်သက်နက်ရှိုင်းသော ပင်လယ်ပြင်နှင့် ပမာတင်စားရပေလိမ့်မ
ည်။

မဟာလိမင်းသားသည် တည်ငြိမ်လေးနက်မှုကို တန်ဖိုးထားသူ ဖြစ်သည်။ ။ ကြေးနီရောင်ရှိ သော သူ့မျက်လုံးမှာ အမြဲလိုလိုပင် အလေးအနက် စဉ်းစားနေဟန် နက်ရှိုင်းနေတတ်သည်။ ။ သို့သော် သူသည် လက်ရုံးရည်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ နှလုံးရည်ကိုသော်လည်းကောင်း တစ်ဖက်စွန်း ကိုး ကွယ်တတ်သူကား မဟုတ်ချေ။

အရာရာတိုင်းတွင် လုံ့လ၊ ဝီရိယ ရှိအပ်သည် ဟု ကား သူယုံကြည်သည်။ ။ ဤသည် မှာ သူ့မျိုးနွယ်ဇာတိနှင့် သူတိုင်းပြည်ဝေသာလီ၏ အခြေခံ ဝါဒဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ။ ဝဇ္ဇီတိုင်းမှ လိစ္ဆဝီတို့ သည် စနစ်ကျန၍ လေးနက်စူးရှသော ဇွဲ၊ ဝီရိယမျိုးကို တန်ဖိုးထားတတ်သူများ အဖြစ် မဇ္ဈိမ တွင် ကျော်ကြားသူများ ဖြစ်သည်။ ။

အုပ်ချုပ်ရေး၊ တရားစီရင်ရေးတို့ တွင် မဇ္ဈိမဒေသ၏ စံနမူနာ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုအပ်သော ဝေသာလီ ဂဏလွှတ်တော်၏ ဂုဏ်ဒြပ်များက မဟာလိမင်းသားအပေါ် လွှမ်းခြုံလျက်ရှိကြသည်။ ။

မဟာလိကမူ ကြေးနီရောင်မျက်လုံးများ ဖြင့် အဝေးသို့ငေးကြည့်ရင်း "ဓားကောင်းတစ်လက် ကို ဓားအိမ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး အနားပေးဖို့ လည်း လိုတယ်။ ဒါဟာလည်း သူ့အတွက် လိုအပ်တဲ့ ခွန်အားတိုးတက်မှုတစ်ရပ်ပဲ"ဟု ပြောလေသည်။ ။

ဤသို့ဖြင့်ပင် တက္ကသီလာ၏ ပညာသင်နှစ်ကာလများ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ။ ပြည်တော်ပြန် ခရီးသည် ကျောင်းတော်သားများ အတွက် အသင့်စောင့်ကြိုနေလေသည်။ ။

မိမိဒေသသို့ အသီးသီးထွက်ခွာသွားကြတော့မည့် နှုတ်ဆက်ပွဲတွင် ကောသမင်းသည် ဗန္ဓုလနှင့် မဟာလိတို့ ၏ လက်များကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်၍ လှိုက်လှဲစွာ ပြောလေသည်။ ။

"ဘယ်အခြေအနေရောက်ရောက် ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေဘဝကို မမေ့ကြ စတမ်းနော်၊ ကျုပ်ရဲ့ သာဝတ္ထိမြို့တံခါးနဲ့ နန်းရင်ပြင်ကို မိတ်ဆွေတို့ အတွက် အမြဲဖွင့်ထားမယ် သိလား" ဗန္ဓုလက တက်ကြွစွာ ပြောသည်။ ။

"ကျုပ်ရဲ့ မလ္လမင်းသားတွေကို လက်ရုံးစွမ်းရည်တွေ သင်ကြားပို့ချပြီး အနားယူလိုတဲ့ အချိန်မှာ သင့်ဆီ အရောက်လာခဲ့မယ် မိတ်ဆွေ"

မဟာလိမင်းသားကလည်း ကောသလနှင့် ဗန္ဓုလတို့ ၏ ပခုံးများကို ဖက်လျက်-

"ကျုပ်ကတော့ ဝေသာလီ ဂဏလွှတ်တော်ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုနဲ့ တရားစီရင်မှုတွေမှာ အလှည့်ကျ တာဝန်ယူရဦးမယ်၊ သင်တို့ ဆီ တော်တော်နဲ့ ရောက်လာနိုင်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒါပေမဲ့ဓားရိုးဆိုတာ ဓားသွားနှင့် ဓားနှောင့်တို့ ကို ဘယ်မှာ မေ့လိုရမလဲ"

တဟားဟားရယ်ရင်း ကောသလမင်းသားသည် နေပြည်တော်မှ အကြိုလွှတ်သောရထားပေါ် သို့ တက်သွားသည်။ ။ ဗန္ဓုလက မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲခုန်တတ်သည်။ ။ ထို့နောက် ရထားနှင့် မြင်းတို့ သည် တစ်လမ်းဆီသို့ ထွက်ခွာသွားကြသည်။ ။ မဟာလိမင်းသားသည် အဝေးသို့ ရောက်သွားပြီး တစ်စတစ်စ သေးငယ်သွားသော ထိုမြင်ကွင်းပျောက်သွားသည် အထိ အစွဲအမြဲရပ်လျက် လက်ကို ဂွေယမ်းပြသည်။ ။

အကြိုထောက်သည့် လိစ္ဆဝိမင်းသားအဖွဲ့ကို သူစောင့်ရဦးမည်။

တက္ကသီလာသည် ပြည်တော်ပြန် မင်းညီမင်းသားများကို နှုတ်ဆက်ရင်း တိတ်ဆိတ်စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။ ။

အချိန်ကာလများ သည် အလိုအလျောက်ပင် ဖြတ်၍ ကုန်ဆုံးသွားကြသည်။ ။ ရာသီစက်ဝန်း များ သည် လည်း ဂိမ္မာ နံ၊ ဝသန်၊ ဟေမန် အညီ အညွတ်ပင် ပြောင်းလဲသွားကြသည်။ ။ သဘာဝတရား နှင့် အချိန်ကာလက ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်းကင်းစွာဖြင့် ထိုသို့ပြောင်းရွှေ့ဖြစ်ပေါ်ချိန်၌ ယင်းတို့ ၏ အောက်မှ လူတို့ ၏ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်မှုများကား ကြီးမားသော ပြောင်းလဲမှုများ ဖြင့် အတိပြီး လျက် နေလေတော့သည်။ ။

ကောသလမင်းသားသည် နေပြည်တော်သို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ခမည်းတော် ကောသလမင်းကြီး၏ အရိုက်အရာကို ဆက်ဆံကာ သာဝတ္ထိရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ။ ပသေနဒီကောသလဟူသော အမည်နာမသစ်ကို ရရှိလာသည်။ ။ ဘုရင်အဖြစ်ကို ရခဲ့ပြီးနောက်တွင် လည်း ကောသလသည် သူ၏ စရိုက်သဘာဝအတိုင်း ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ရင်း အစား ကောင်းအသောက်ကောင်းများကို မှီဝဲကာ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘဝကို အေးဆေး စွာ ဖြတ်သန်းရှင် သန်ခဲ့လေသည်။ ။

မဟာလိမင်းသားမှာ မူကား ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံရရှာသည်။ ။ ဝေသာလီနိုင်ငံအရေး နှင့် ဂဏလွှတ်တော်၏ အရေးအရာများကို လိစ္ဆဝီရာဇာတစ်ဦးအဖြစ် အလေးအနက် တစိုက်မတ်မတ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ။ အလေးအနက် အာရုံစိုက်လွန်းသော မဟာလိသည် လိစ္ဆဝီများအား တက္ကသီလာမှ ရရှိခဲ့သော ပညာများကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ပြန်လည်ပို့ချပေးခဲ့

သည် ။ ဝဇ္ဇီတိုင်း အဆင့်အတန်း တိုးတက် မြင့်မားရေးအတွက် မိမိ၏ ဘဝကို ပုံအပ်ကာ ပြင်းထန်စွာ ကြိုးပမ်းလွန်းသောကြောင့် ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ သွားပြီး ဗုန်းဗုန်းလဲကျသွားသည် ။

လိစ္ဆဝီတို့ က သူ့ကို အကောင်းဆုံး သမားတော်များ ဖြင့် ပြုစုကုသခဲ့ သောကြောင့် အသက်ချမ်း သာရာ ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ သို့သော် လေးနက်မှုဖြင့် အမြဲတစေ တောက်နေခဲ့ကြသော သူ၏ ကြေးနီ ရောင်မျက်လုံး များမှာ မူ လုံးဝကွယ်သွားကြလေသည် ။

အမြင်အာရုံ ဆုံးရှုံးသွားလေရသော မဟာလိမင်းသားကြီးအား လိစ္ဆဝီတို့ က ဝေသာလီ မြို့တံခါးအနီး အခွန်တစ်သိန်းထွက်သော ရွာကြီးတစ်ရွာကို အပိုင်စားပေးကာ စောင့်ရှောက်ထားကြ သည် ။

မဟာလိမင်းသားကြီးကမူကား ကြိုးဝါးရေရွတ်နေ၏။

"ကမ္ဘာလောကကြီးကို မမြင်ရတော့တဲ့ အတွက် ငါ့မှာ ဆုံးရှုံးမှုမဖြစ်ပါဘူး။ ဘာမှ မစိုးရိမ်ကြ နဲ့ ၊ အမှောင်တိုက်ထဲကနေပြီး ငါ့မှာ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ စက္ခု အာရုံနဲ့ အတူ မမြင်အပ် မတွေ့အပ်တာတွေလည်း ကွယ်ပျောက်သွားကြတယ်၊ အမှောင်ထဲမှာ ငါဟာ ပညာရဲ့ လေးနက်မှုကို ပိုပြီး စူးရှထက်မြက်လာတယ်၊ ပကတိစက္ခု အမြင်ကိုသုံးစရာမလိုတဲ့ အတွက် အဲဒီက အင်အားတွေကို ဉာဏ်အမြင်ဆီ ကူးပြောင်းဖွဲ့စည်းလိုက်တယ်။ ဒီအခါမှာ ငါ့ရဲ့ သောတအာရုံနဲ့ မနောအာရုံတို့ ဟာ ပိုပြီးအားကောင်းလာတယ်လို့ မှတ်လိုက်ကြ ။

မဟာလိမင်းသားကြီး၏ အမှောင်ထဲမှ နေ၍ အလင်းကို တွေ့ထိ ဖမ်းချုပ်နေချိန်ဝယ် ကုသိနာရုံမှ ဗန္ဓုလမင်းသားမှာ ကား အလင်းရောင်ထဲမှာ ပင် အမှောင်တိုက်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရလေ သည် ။

မိတ်ဆွေသုံးဦးတို့ အနက် အကြီးမားဆုံး ပြောင်းလဲမှုနှင့် ကြုံရသူမှ ဗန္ဓုလပင်ဖြစ်သည်။ ။

တစ်နေ့သောအခါ ဗန္ဓုလသည် ကောသလမင်း၏ သာဝတ္ထိနန်း တော်သို့ ရောက်လာသည်။ ။ သူနှင့်အတူ သူ့မိဘများ နှင့် ကြင်ယာတော် မိလ္လကာကိုပါ ခေါ်ဆောင်လာသည်။ ။ ကောသလဘုရင် ကား မိတ်ဆွေကြီး ဗန္ဓုလရောက်ရှိလာသောကြောင့် ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြို လေသည်။ ။

"တက္ကသီလာမှာ တုန်းက ကျွန်ုပ်ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တာကို သင် မမေ့မပျောက်ထားပြီး၊ အခုလို အရောက်လာတဲ့ အတွက် ဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး ဗန္ဓုလ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဆီမှာ သင်ပျော်သလောက် နေနိုင် ပါတယ်"

ဗန္ဓုလကမူ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ နီရဲသော မျက်လုံးများ ဖြင့် အဝေးသို့ ကြည့်ရင်း အံတစ်ချက် ကြိတ်ကာ ပြောသည်။ ။

"မိတ်ဆွေကောသလ၊ သင့်ဆီမှာ ကျွန်ုပ်ပျော်သလောက်နေမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ခေတ္တခဏ လာလည်တာလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ အပျော်ခရီး ထွက်လာတာလည်း မဟုတ်ဘူး ၊ သာဝတ္ထိမှာ ကျွန်ုပ်အပြီး အပိုင်အခြေစိုက်နေ ထိုင်တော့မှာ ဖြစ်တယ်"

ကောသလဘုရင်မှာ ပို၍ လှိုက်လှဲဝမ်းသာဖြစ်သွားမှ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးမိဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ။

"သင့်ရဲ့ ကုသိနာရုံကကော"

"ကုသိနာရုံနဲ့ တကွ မလ္လတိုင်းသားတွေအားလုံးကို ကျွန်ုပ်အပြီး စွန့်လာခဲ့တာပဲ"

ဗန္ဓုလ၏ တင်းမာပြတ်သားသော သဘာဝကို သိပြီးဖြစ်သော်လည်း

ဤစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ကောသလဘုရင်မှာ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ မိတ်ဆွေ၊ သင်ဟာသင့်တိုင်းပြည်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့တယ်လို့ ပြောလိုက်သလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်ုပ်ဟာ မလ္လကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီ၊ ဇာတိချက်ကြွေမွေးရပ်မြေမှာ ကျွန်ုပ်ဆက်နေ လို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ သူတို့ အားလုံးဟာ ကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ စိတ်နှလုံး မဖြောင့်မှန်ကြဘူး၊ ဒါကြောင့် မလ္လကို အပြီးစွန့်ခွာပြီး သာဝတ္ထိမှာ အပြီးအချေချဖို့ ကျွန်ုပ်ထွက်လာခဲ့တာပဲ၊ သာဝတ္ထိကကော ကျွန်ုပ်ကို လက်ခံနိုင်ပါ့မလား"

"အို... သင့်လို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို သာဝတ္ထိက အမြဲကြိုဆိုနေပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်ဆီမှာ သင် တစ်သက်လုံး နေနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကုသိနာရုံမှာ သင် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ ဆိုတာကို ပြောပြပါဦး မိတ်ဆွေကြီး"

"မိတ်ဆွေကြီး ကောသလဖြစ်ခဲ့သမျှကို ကျွန်ုပ်ပြောပြမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် နဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ် ပြောပြခြင်းလို့ နားလည်ထားပါ။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နောက်ကို ဘာမှ ထပ်မမေ့ဖို့ လည်း ကတိပေးပါ"

"ကတိပေးပါတယ် ဗန္ဓုလ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီတစ်ခေါက်လောက် ပြောပြဖို့ အတွက်တော့ သင်ဝန်မလေးဘူးထင်ပါတယ်"

"ဟုတ်တယ်...၊ တစ်ခေါက်လောက် ပြောဖို့ တော့ ဝန်မလေးပါဘူး၊ သို့သော် နောက်တစ် ခေါက်ထပ်ပြီး ပြောမပြချင်လောက်အောင် နာကြည်းဖွယ် ဖြစ်ရပ်ပဲ"

"နာကြည်းဖွယ် ဖြစ်ရပ်ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်၊ မလ္လမင်းတွေအားလုံးက ကျွန်ုပ်ရဲ့ အစွမ်းသတ္တိနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို စော်ကားလိုက် ကြတယ်။ မလ္လနပေါ်ထားရှိတဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သစ္စာတရားကို သင်းတို့ က အကောက်ဉာဏ် မရိုးသားမှု တွေနဲ့ တုံ့ပြန်လိုက်တယ်"

ဗန္ဓုလသည် သူ့အဖြစ်ကို နာကြည်းပြင်းထန်စွာ ဇာတ်ကြောင်းပြန်ပြလေသည် ။

တက္ကသီလာတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့ကြစဉ်က အစဉ်တစိုက်ကြွေးကြော်ခဲ့သည့် အတိုင်းပင် ဗန္ဓုလသည် မလ္လတိုင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါတွင် လည်း ဓားသွားတစ်ခုလိုပင် ကျင့်သုံးခဲ့သည် ။

ခွန်အားဗလ လက်ရုံးစွမ်းရည်နဲ့ လက်နက်ကျွမ်းကျင်မှုတို့ သည် သာ အဓိကဟူသော သူ၏ ဝါဒကို မလ္လတိုင်းရှိ သူ့ဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟများ ၊ တပည့်များအား ဆက်လက်သင်ကြား ပို့ချခဲ့သည် ။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း 'ဓားသွားဆိုတာ ခုတ်နေမှ ပိုထက်တာ'ဟူသော သူ့စကားအတိုင်း မပြတ် လေ့ကျင့်သည် ။

သူ့လက်ရုံးစွမ်းရည်သည် အဆက်မပြတ်သော လောင်စာတို့ ကို စားသုံးရင်း တောက်လောင် နေသည့် မီးတောက်ကြီးပမာ တစ်နေ့တစ်ခြား ကြီးထွားအားကောင်းလာသည် ။

အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်လျက် ဗန္ဓုလက ပြောသည် ။

"မလ္လတိုင်းမှာ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားတဲ့ မင်းသားအသိုက်အဝန်းတွေ ရှိတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေလည်း ပါတယ်၊ တပည့်တွေလည်း ပါတယ်၊ တစ်နေ့တော့ သူတို့ က ကျွန်ုပ်ကို စွမ်းရည်ပြပွဲ ကျင်းပပေးပါလို့ တောင်းဆိုကြတယ်၊ ကျွန်ုပ်က ဝမ်းမြော

က်ဝမ်းသာ လက်ခံ လိုက်တယ်"

ဗန္ဓုလ၏ အသွင်မှာ ပြီးခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပြန်ပြောပြနေသည် နှင့် မတူဘဲ၊ အသားစများ မရှိတော့သော အရိုးစုကို တချွမ်းချွမ်း အငြိုးကြီးစွာ ကိုက်ဖဲ့ ဝါးနေသည့် ခြင်္သေ့ကြီး တစ်ကောင်နှင့် တူသည် ဟု ကောသလဘုရင် ထင်မိလေသည်။

"ကျွန်ုပ်သင်ကြားပေးထားတဲ့ မလ္လသူရဲကောင်းတွေကို လက်ရုံးစွမ်း ရည်ပြပွဲ လုပ်ခိုင်းလိုက် တယ်၊ တပည့်စစ်သည် တွေဟာ လေ့ကျင့်ထား တဲ့ အတိုင်း လက်ရုံးစွမ်းရည်အမျိုးမျိုးကို အကောင်း ဆုံး ပြသသွားကြ တယ်၊ နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ်အလှည့်ရောက်လာတယ်၊ ဗန္ဓုလကိုယ်တိုင် စွမ်းရည်ပြပါ လို့ တောင်းဆိုကြတယ်၊ တက္ကသီလာမှာ သင်ခဲ့တဲ့ ပညာ တွေအပြင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တီထွင်ထားတဲ့ ပညာရပ်တွေကိုပါ ကျွန်ုပ် စွမ်းရည်ပြခဲ့တယ်၊ နောက်ဆုံး ပြပွဲဖြစ်တဲ့ မြင်းစီး လှံပစ် စက်ကွင်းထိုးပွဲ အပြီးမှာ စွမ်းရည်ပြပွဲကိုသိမ်းဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အား လုံးက နောက်ဆုံး ပွဲသိမ်း အထူးစွမ်းရည်ပြပွဲတစ်ခု လုပ်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုကြတယ်"

ဗန္ဓုလသည် ရင်အုံတစ်ခုလောက် မို့မောက်လာအောင် အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ရှူလိုက် ပြီးမှ ဆက်ပြောလေသည်။

"အထူးစွမ်းရည် ပြကွက်ဆိုတာကတော့ တခြား မဟုတ်ဘူး ၊ ဝါးအ လုံး ခြောက်ဆယ်ကို တစ်စုတစ်စည်းတည်း စည်းထားပြီး တစ်ချက်တည်းနဲ့ ခုတ်ဖြတ်ပြတဲ့ ပြကွက်ပဲ၊ တက္ကသီလာက ပြန်ရောက်စတုန်းက ဒါ ကို ကျွန်တော်ပြသခဲ့ဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ က အခုလို မ င်းပွဲသ ဘ င်ကြီးမှာ မကြည့်ရ မမြင်ရသေးသူတွေအတွက် စွမ်းရည်ပြပါဦး တောင်းဆိုကြတာနဲ့ ကျွန်ုပ်လက်ခံ လိုက်တယ်"

ဗန္ဓုလ၏ မျက်နှာမှာ သွေးရောင်လွမ်းကာ နီရဲ လာလေသည်။ ။

"တစ်စုတည်းစည်းထားတဲ့ ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ်ကို သူတို့ ယူလာကြတယ်၊ မိတ်ဆွေကြီး ကောသလ၊ သင်မှတ်မိသေးသလား တက္ကသီလာကျောင်းတော်ဆင်းပွဲတုန်းကလည်း ကျွန်ုပ်ဒီပြကွက် မျိုးကို ပြခဲ့သေးတယ်"

"မှတ်မိတာပေါ့ ဗန္ဓုလ၊ ကျွန်ုပ် ဘယ်မေ့ပါ့မလဲ၊ ဒီပြကွက်နဲ့ ပဲသင်ဟာ တက္ကသီလာရဲ့ အမြင့်ဆုံး လက်ရုံးစွမ်းဘွဲ့ကို ရခဲ့တာပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ အဒီပြကွက်ပဲ ဟိုတုန်းက အတောင်ခြောက်ဆယ် အမြင့်အထိ ခုန်တက်ပြီး ဝါးလုံးတွေကို ကျွန်ုပ်ခုတ်ဖြတ်ပြခဲ့တယ်၊ အခုစွမ်းရည်ပြပွဲမှာ တော့ ကျွန်ုပ်ထပ်မံလေ့ကျင့်ထားတဲ့ အတွက် အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်အထိ ခုတ်ဖြတ်ပြခဲ့တယ်"

"အံ့မခန်းပါပဲ မိတ်ဆွေကြီးရယ်"

ဗန္ဓုလကမူ တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်သည်။ ။

"အတောင်ရှစ်ဆယ်အမြင့်ထိ ခုတ်တက်ပြီး ဝါးလုံးတွေကို ခုတ်ဖြတ်တာဟာ အံ့စရာမဟုတ် တော့ဘူး၊ ဒီထက် အံ့ဩစရာတစ်ခု ပေါ်လာတယ်၊ အဲဒါကတော့-"

ဗန္ဓုလ၏ မျက်လုံးများမှာ အခိုးအလျှံများ ခြောင်းခြောင်းထလာသည် ဟု ထင်ရလေသည်။ ။

"ဝါးအလုံးခြောက်ဆယ်ကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်တာ နောက်ဆုံး ဝါးလုံးအရောက်မှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ထဲက သန်လျက်အရိုးဟာ မဆိုစလောက် တုန်ခါသွားတယ်၊ သန်လျက်ရိုးကို ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ကျွန်ုပ်လက်ချောင်း

တွေဆီမှာ လည်း စစ်ခနဲ ကျင်သွားတဲ့ အတွေ့ကို ခံစားလိုက်ရတယ်။
နောက်ဆုံး ဝါးလုံးရဲ့ အတွင်းဘက်ဆီကလည်း ချွင်ဆိုတဲ့ အသံထွက်
လာတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သံလျက်သွားဟာလည်း ပူလောင်နေတယ်။
ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း ဒီလိုအရင်က မဖြစ်ဖူးပါလား ဆိုတာ
ကို တကူး တကန့်တောင် စစ်ဆေးနေစရာမလိုဘူး ခုတ်ဖြတ်ထားတဲ့
ဝါးလုံးတွေရဲ့ နောက်ဆုံးဝါးလုံးကို ကြည့်လိုက်တော့ အဖြေက
ရှင်းရှင်းကြီးပေါ်လာတယ်။ ဝါးလုံးတွေထဲမှာ ထိုးထည့်ထားတဲ့
သံချောင်း တွေကို တွေ့လိုက်ရတယ်။"

"ဟင် ဝါးလုံးထဲမှာ "

"ဟုတ်တယ် ဝါးလုံးတွေထဲမှာ သံချောင်းတွေကို သူတို့ ထိုးထည့်
ထားကြတယ်လေ "

ဗန္ဓုလ၏ အသံကိုယ်နှိုက်ပင်လျှင် သန်လျက်သွားနှင့် သံချောင်းတို့
ထိခတ်ရာမှ ပေါ်ထွက် လာသော အသံမျိုးဖြစ်နေသည် ဟု ကောသလ
ဘုရင် ထင် လိုက်လေသည် ။

"မိတ်ဆွေကောသလ၊ ကျွန်ုပ်ဟာ မိမိရဲ့ လက်ရုံးစွမ်းရည်နဲ့ ပတ်သ
က်ပြီး မိမိကိုယ်မိမိလည်း သံသယမရှိဘူး၊ အခြားသူများ ရဲ့ သံသယကို
လည်း လက်မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ သင်သိပြီးသားပါ။ အခုတော့ မလ္လတိုင်း
သား ကျွန်ုပ်ရဲ့ ဆွေမျိုးမိသင်္ဂီဟတွေဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ရုံးစွမ်းကို သံသ
ယထားကြ တယ်။ ဝါးလုံးတွေထဲမှာ သံချောင်းတွေကို လျှို့ဝှက်ပြီး ထည့်
ထားကြတယ်လေ "

သည် မျှလောက်နှင့်တော့ ဗန္ဓုလသည် သူ၏ မလ္လတိုင်းကို အပြီးတိုင်
စွန့်ခွာလာခဲ့ရလောက် အောင် မနာကြည်းသင့်ဟု ကောသလဘုရင်က
တွေးနေမိဆဲမှာ ပင် ဗန္ဓုလသည် ဆက်ပြောပြလေ သည် ။

"စွမ်းရည်ပြပွဲ မကျင်းပမီကတည်းက ဝါးလုံးတွေထဲမှာ သံချောင်းတွေ ထည့်ထားကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြထားရင် အသံတစ်ချက်တစ်လေမှ မထွက်စေရအောင် ကျွန်ုပ်ခုတ်ဖြတ်ပြနိုင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအဖြစ်ကနေပြီး ကျွန်ုပ်ကောက်ချက်တွေ ဆွဲယူရှိလာတယ်"

သွားကြားထဲမှ ထွက်သော လေသံဖြင့် ဆက်ပြောသည် ။

"ပထမအချက်က သူတို့ အားလုံးဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ရုံးအစွမ်းကို ပျက်ရယ်ပြုကြတယ်၊ ဒါကို ကျွန်ုပ်သည်းခံနိုင်ပါသေးတယ်၊ သည်းမခံနိုင်တာကတော့ သူတို့ ရဲ့ သံသယပဲ၊ ဝါးလုံးတွေထဲမှာ သံချောင်တွေထည့်ထားသလို သူတို့ ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ လည်း ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ရုံးစွမ်းအပေါ် မယုံကြည် စိတ်မချခြင်းဆိုတဲ့ သံသယ သံချောင်းတွေ ရှိနေကြတယ်၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ရုံးစွမ်းနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို သူတို့ အခုလို လျှို့ဝှက်ပြီး တိတ်တဆိတ်စစ်ဆေး စမ်းသပ်စရာမလိုဘူး၊ ကျွန်ုပ်ဟာ အသက်ထက်ဆုံး မလွှဲတိုင်းကို မိမိပညာနဲ့ လုပ်ကျွေးသွားမယ်လို့ ရည်စူးခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သင်းတို့ကတော့ ကျွန်ုပ်အပေါ် မယုံသင်္ကာစိတ်တွေနဲ့ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြတယ် ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သစ္စာရှိမှုကို သူတို့ က သံသယနဲ့ တုံ့ပြန်တယ်၊ ဗန္ဓုလဟာ စိတ်မချရဘူးဆိုတဲ့ အမြင်ဟာ သူတို့ မှာ တစ်ချိန်လုံးလုံး ရှိနေခဲ့တာကို ဒီစွမ်းရည်ပြပွဲမှာ မှ ကျွန်ုပ်က သိခွင့်ရလိုက်တော့တယ်၊ ဒါကြောင့်"

"ကောသလဘုရင်၏ လက်မောင်းကို တင်းကြပ်စွာ ဖျစ်ညှစ်လျက်

"ကျွန်ုပ်အပေါ် စိတ်သဘောထား မဖြောင့်မှန်တဲ့ မလွှဲတိုင်းကိုအပြီး အပိုင်စွန့်လွှတ်လာခဲ့ပြီ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိဘများ နဲ့ တကွ ကြင်ယာတော်မလ္လိကာကိုလည်း အတူခေါ်လာခဲ့ပြီး သင့်ရဲ့ သာဝတ္ထိမှာ အကျွန်ုပ်အခြေချနေထိုင်တော့မယ်၊ လက်ခံမလား မိတ်ဆွေကြီး"

ကောသလဘုရင်သည် ဗန္ဓုလ၏ လက်ကို ပြန်၍ ဆုပ်ကိုင်ကာ လှိုက်

လဲစွာ ပြန်ပြောလိုက် လေသည်။ ။

"သင့်ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မလွှဲတိုင်းသားတွေ နားမလည်ပေမယ့်၊ ကျွန်ုပ်က နားလည်ပါတယ်၊ ဒီလောကမှာ သင့်ကို နားအလည်ဆုံးသောသူဟာ ပသေနဒီကောသလပါ မိတ်ဆွေကြီး သင့် ကိုကျွန်ုပ်သာဝတ္ထိရဲ့ သေနာပတိချုပ် အရာမှာ ထားပါမယ်၊ သာဝတ္ထိက သင့် အတွက် အကောင်းဆုံးဒေသဖြစ်တယ်လို့ သာ ယုံကြည်လိုက်ပါ တော့ မိတ်ဆွေကြီး"

* * *